

Arrest

nr. 196 313 van 7 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. NDJEKA OTSHITSHI
Place Coronmeuse 14
4040 HERSTAL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 augustus 2017.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat C. NDJEKA OTSHITSHI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1.1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

1.2. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 3 augustus 2016, werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst.

1.3. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoekster niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. Het is in casu duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, met name Kosovo, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekster om met duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoekster.

1.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekster niet blijkt dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De commissaris-generaal merkt in casu vooreerst op dat een aantal vaststellingen de nodige vraagtekens plaatsen bij verzoeksters relaas. Vervolgens stelt hij vast dat verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor de problemen met haar partner S.M. geen of onvoldoende beroep kon doen, of bij een eventuele herhaling van die problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter manifest in gebreke blijft. Ze beperkt zich immers tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal), waarmee zij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In zoverre verzoekster kritiek uit op het feit dat Kosovo in de lijst van veilige landen van herkomst werd opgenomen, wijst de Raad er op dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2016 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet blijkt voorts dat een land van herkomst pas als veilig wordt beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene en strikt omlijnde criteria rekening wordt gehouden. Bovendien betreft het een weerlegbaar vermoeden. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen, hetgeen in casu in de bestreden beslissing wordt vastgesteld.

Verzoekster beperkt zich thans in haar verzoekschrift hoofdzakelijk tot het summier herhalen van eerder door haar afgelegde verklaringen en het alzo opnieuw schetsen van haar relaas, doch ze gaat niet in concreto in op en ontkracht, noch weerlegt alzo geenszins het motief in de bestreden beslissing waar wordt vastgesteld: "Allereerst dient gewezen te worden op enkele vaststellingen die ertoe nopen de

nodige vraagtekens te plaatsen bij uw relaas. Zo kan er, gelet op het feit dat uit informatie aanwezig in uw administratieve dossier blijkt dat u op 4 augustus 2015 uw vingerafdrukken gaf aan de Duitse ambassade in Prishtinë, geen geloof gehecht worden aan uw verklaring niets te weten over een visum dat u toen werd uitgereikt (CGVS I, p. 23). Dat uw partner banden heeft met de Duitse ambassade waardoor hij dergelijk visum achter uw rug kon regelen, is een blote bewering die niet weet te overtuigen (CGVS I, p. 23 / CGVS II, p. 20). Verder is het opvallend dat, hoewel u een viertal maanden bij een koppel in Preshevë (Zuid-Servië) verbleef, u niet de echte en volledige naam van het koppel kende. U kon bovendien niet aangeven welke job de man had en u kon evenmin aangeven in welke wijk u toen verbleef (CGVS I, p. 9-10 / CGVS III, p. 18-19). Verder zijn uw verklaringen aangaande uw echtgenoot omtrent jullie zoon moeilijk in overeenstemming te brengen met het gedrag van uw echtgenoot op zijn facebook profiel. U stelde meermaals dat uw partner uw zoon na enige tijd wilde verkopen, waardoor u verboden om de geboorte van jullie zoon te registreren (CGVS I, p. 8, p. 11 / CGVS II, p. 5, p. 8). In het licht daarvan is het dan ook bijzonder opmerkelijk vast te stellen dat uw partner tot twee maal toe op 11 september 2015 (de geboortedag van uw zoon) de geboorte van jullie zoon kenbaar maakte op zijn publiek facebookprofiel. Tot slot is het op zijn minst vreemd te noemen dan een man die volgens uw verklaringen hard aan het timmeren is aan zijn politieke carrière (CGVS I, p. 15 / CGVS III, p. 6), het risico neemt om een gemeenschappelijke vriendin van jullie op de hoogte te brengen van zijn plannen om uw zoon te verkopen en u te vermoorden (CGVS I, p. 8-9 / CGVS III, p. 14 en p. 17). Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt er in het licht van de diverse berichten in de media aangaande de voogdijzaak waarin u en uw partner verwickeld zijn toe de nodige vraagtekens te plaatsen bij de door u geschetste omstandigheden van uw vlucht uit Kosovo.”

Verzoekster gaat evenmin in concreto in op, minstens brengt ze geen concrete en valabele gegevens aan die ook maar enigszins vermogen afbreuk te doen of een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waar op goede gronden het volgende wordt vastgesteld: “Hoe dan ook, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met uw partner, S.(...) M.(...) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met S.(...) in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten. U stelde dat u in de eerste plaats niet durfde naar de politie stappen omdat S.(...) u bleef bedreigen en mishandelen en dat wanneer u dit toch deed naar aanleiding van uw verkrachting op 2 januari 2016 de politieagenten u de raad gaven bij hem weg te gaan en u een document lieten ondertekenen dat u geen verdere vervolging wou. De agenten zeiden ook dat u niets tegen hem kon beginnen (CGVS III, p. 4, 11). U ondernam evenwel geen verdere stappen om dit gebrekkige optreden van deze politieagenten aan de kaak te stellen. U vroeg niet om hun overste te spreken, noch heeft u bij een ander politiebureau of een hogere instantie klacht ingediend tegen het gebrekkige optreden van deze agenten. U deed dit niet omdat u stelde dat S.(...) een machtige persoon is die overal invloed heeft (CGVS I, p. 15 / CGVS III, p. 13-14). Tegelijkertijd dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u voor de doodsb bedreiging van S.(...) die u ontving via een vriendin, noch voor het incident bij uw ouders op 22 mei 2016 – waarbij u en uw moeder verkracht werden – zich op geen enkel moment wendde tot de aanwezige autoriteiten in uw land noch tot enig andere organisatie (CGVS III, p. 14, 17-18). Gevraagd naar waarom u dit niet deed, antwoordde u dat u niet durfde en dat ze bedreigd hadden jullie te vermoorden als jullie dit wel deden. Daarenboven stelde u dat wat organisaties betreft die zich mishandelende vrouwen helpen, S.(...) ook daar iedereen kent (CGVS I, p. 18, 20 / CGVS III, p. 15). U slaagde er evenwel niet in om concreet aan te tonen hoe en op welke manier S.(...) invloed zou kunnen hebben. Hiernaar gepeild merkte u allereerst op dat S.(...) veel prominente politici kent. Dat een (beginnend) politicus vertoeft in politieke sferen is evenwel onvoldoende om te besluiten dat deze connecties hem in staat stellen u alle beschermingsmogelijkheden te ontnemen. Wanneer u gevraagd werd naar concrete voorbeelden waaruit blijkt dat S.(...) ten gevolge van deze connecties in zijn voordeel invloed kan uitoefenen bij de Kosovaarse autoriteiten verwees u naar de twee agenten die in september 2015 weigerden om uw versie van de feiten te noteren. Dat twee agenten weigerden uw verklaringen op te nemen zoals u ze schetste is echter onvoldoende om te besluiten tot een algehele corruptie van alle Kosovaarse autoriteiten. Dezelfde conclusie dient getrokken te worden voor uw bewering dat uw partner met zijn niet-verzekerde wagen zonder problemen langs politiecontroles passeerde. Uit niets blijkt immers onder welke voorwaarden/in welke omstandigheden uw partner langs deze controles passeerde (CGVS I, p. 21). Toen bij uw derde gehoor op het Commissariaatgeneraal wederom werd gepeild naar concrete voorbeelden waaruit de macht van uw partner blijkt, voegde u toe dat hij contracten aangaande zonnepanelen en straatverlichting had afgesloten met gemeentes. Gevraagd wat dit te maken heeft met zijn machtige positie, kwam u niet verder dan te stellen dat een Duitse firma hem had gestuurd. Deze verklaringen laten evenmin toe vast te stellen dat uw partner ten gevolge van het feit dat hij politici kent uw beschermingsmogelijkheden in Kosovo volledig op de helling zet. Uit niets blijkt dan ook dat u niet over de mogelijkheden beschikte om u tot de Kosovaarse autoriteiten te wenden. Dit is dan ook

geenszins afdoende om uw nalaten te rechtvaardigen. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij of zij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatie-gestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De steeds beter functionerende KP en de multi etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt – ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden - in het algemeen en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Daarenboven is kosteloze rechtshulp beschikbaar. Verder zien meerdere lokale, nationale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toe op de naleving van mensenrechten in Kosovo. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de ombudsman. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de “Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld” goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet is om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In maart 2014 wijzigde het parlement de wetgeving met het oog op de erkenning van slachtoffers van seksueel geweld tijdens de oorlog in Kosovo. De kwestie van seksueel geweld tijdens het conflict kreeg het voorbije jaar steeds meer aandacht van de politiek en het publiek. In 2015 ontwikkelde het Ministerie van Justitie een nieuwe strategie in de strijd tegen huiselijk geweld waarbij misbruik/mishandeling strafbaar - wordt gesteld en de focus nog meer komt te liggen op de bescherming van de slachtoffers. De initiatieven van de overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gender gerelateerd geweld en dat een Domestic Violence Unit werd opgericht. Deze speciale politie eenheid bestaat uit agenten die een speciale opleiding hebben gekregen om klachten in verband met geweld tegen vrouwen te behandelen. In elk politiestation is dergelijke unit, die bestaat uit een vrouw en een man, aanwezig om 24u op 24u klachten te beantwoorden en te onderzoeken. Informatie stelt dat de politie correct reageert op klachten inzake huiselijk geweld. Met de hulp van de Verenigde Naties werden gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld (“Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms”) uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen in casu, zo stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast, allerminst het geval is. Verzoekster, die overigens niet het minste begin van bewijs voorlegt inzake haar beweerde bezoek aan en aangifte van haar problemen bij de Kosovaarse politie, maakt immers geenszins aannemelijk, zo oordeelde de commissaris-generaal op goede gronden terecht, in Kosovo alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Zij toont dit allerminst in

concreto aan en maakt derhalve geenszins aannemelijk dat het haar met betrekking tot haar verklaarde problemen met haar agressieve en gewelddadige partner, zo hier al geloof aan wordt gehecht, aan nationale hulp en/of bescherming ontbreekt. De Raad wijst er ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Dergelijk algemeen en weinig of niet ernstig verweer vanwege verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar asielrelaas, te ontcrachten.

Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

1.5. Bijgevolg blijkt niet duidelijk dat verzoekster redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 augustus 2017, voert verzoekende partij aan dat het te kort door de bocht is te beweren dat Kosovo een veilig land is en zij beroep kan doen op de bescherming van haar autoriteiten. Verzoekende partij wijst erop dat haar partner banden heeft met politiemensen en zij weigerden een verslag op te stellen toen zij een klacht ging indienen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 1 augustus 2017 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten,

zonder dat zij echter *in concreto* ingaat op en concrete en daadwerkelijke opmerkingen formuleert aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond.

Verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 1 augustus 2017 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS